LACTANTIUS

Oberitalien, 2. Drittel 15. Jh. (nach Wasserzeichenbefund) Seite 120r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

subesse debet spes aliqua maior que malorum & laborum : quos pfer
re uirtus est: magnum afferat: preclarumq; solatium. Hec aliter
uirtus cum p se dura sit: liberi pro bono pot: q̃ si aĕbitatem suam
maximo bono penset. Eque non aliter his bonis pũtibus abstinendũ
est: q̃ si sint alia maiora: propter que tanti sit & voluptates omittere
& mala omnia sustinere. Ei vero nulla sunt bona alia: ut in tertio
decimo libro: nisi ppetue uite: Hanc aũt prestare quis pot: nisi deus: qui
uirtutem ipsam proposuit. Ergo in dei agnitione & cultu rerum su
ma uersatur. In hoc est spes omnis: ac salus hominis: Hic est sapientie
gradus primus: ut sciamus: qui sit nobis verus pater: eumq; solũ pie
tate debita prosequamur. huic pareamus: huic deuotissime seruia
mus: in eo promerendo actus omnis & cura & opi collocetur: —

Dixi quid debeatur deo: dicam nunc quid homini tribuen
dum sit: Q̃ q̃ idipsum: quod homini tribuitur: deo tribuit:
Quia homo dei simulacrum est: Sed tamen primũ iustitie
officium est: coniũgi cum deo: Secundum eũ homine: Sed illud pimũ
religio dicitur: Hoc sedũ nũa vel humanitas dicitur: que uirtus pp̃a
est iustorum & cultorum dei: q̃ ei sola uite cõsii in se continet rationem
Deus n. qui ceteris animalibus sapiam non dedit: naturalibus ea mu
nimentis ab incursu & periculo tuitus generauit: Hominem vero qa
nudum fragilemq; formauit: ut eum sapientia potius instruĕt: de
dit ei propter ceteris hunc pietatis affectum: ut homo homine tueat:
diligat. foueat. contraq; omnia pericula & accipiat & prestet auxilium:
Summum igitur inter se sũ hominum uinculum est humanitas:
quod qui disrupit: nephanius & parricida existimandus est: Nam si ab
uno homine: quem deus finxit: omnes oriuntur: certe consanguinei
sumus: Et ideo maximum scelus putandum est: odisse hominem vel
nocentem: Propterea deus precepit inimicicias p nos nũq̃ faciendas:
semper esse tollendas: ut eos: qui sint nobis inimici: necessitudinis
admonitos: mitigemus: Sed tamen si ab uno deo inspirati omnes & ããti
sumus: quid aliud: q̃ fratres sumus: & quidem coniunctiores: qui
animus: q̃ qui corpibus: stq; non erat. Lucretius: cum dicit: Deiq;
celesti sumus omnes semine nati: Omnibus ille idem pater est: Ergo
pro belua inmanibus sunt habendi: qui homini nocent: qui conti nus
humanitatis & fas omne spoliatur. cruciant. occidunt. exterminat.
Ob hanc necessitudinem germanitatis docet nos deus: malũ nũq̃ fa
cere: semper bonum: Sed aũt ipm bũficere quid sit idem ipse pstabit:

X.

Humanitas

Benefacere quid sit.